

Bruksela, 30 kwietnia 2018 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0208 (COD)

8215/18
ADD 1 REV 1

CODEC 606
EF 118
ECOFIN 349
DROIPEN 55
CRIMORG 46
COTER 39

NOTA DO PUNKTU I/A

Od: Sekretariat Generalny Rady
Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada

Dotyczy: Projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającej dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE (**pierwsze czytanie**)

- Przyjęcie aktu ustawodawczego
- Oświadczenia

Oświadczenie Austrii

„Austria jest głęboko zaniepokojona faktem, że obecny tekst nie zwiększa przejrzystości odnośnie do beneficjentów rzeczywistych niezbędnej do tego, by zapobiegać wykorzystywaniu trustów do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Istnieje ewidentna potrzeba ustanowienia obowiązkowych centralnych i publicznych rejestrów beneficjentów rzeczywistych dla trustów w tym państwie członkowskim, którego prawu przedmiotowe trusty podlegają (art. 31 dyrektywy 2015/849). Niestety obecny tekst jeszcze wzmacnia ten brak przejrzystości co do beneficjentów rzeczywistych trustów, gdyż przewiduje anonimowość beneficjentów rzeczywistych niektórych rodzajów trustów. Dlatego też Austria wzywa do zaradzenia temu widocznemu brakowi w przyszłych unijnych ramach AML/CFT.”

Oświadczenie Komisji nr 1

„Komisja wyraża ubolewanie, że zmieniona dyrektywa nie przewiduje takiego samego poziomu przejrzystości w odniesieniu do beneficjentów rzeczywistych trustów nastawionych na zysk, jak czyni to w przypadku spółek i innych podmiotów prawnych.

Komisja podkreśla, że w świetle ogólnych zasad prawa Unii i obowiązku przedstawienia uzasadnienia, niezwykle ważne z perspektywy prawodawstwa Unii jest włączenie wystarczającego, szczegółowego, odpowiedniego i racjonalnego pod względem prawnym uzasadnienia dla dostępu do zawartych w centralnych rejestrach informacji dotyczących beneficjentów rzeczywistych. Uzasadnienie to powinno przedstawiać w sposób jasny i jednoznaczny rozumowanie autora aktu, tak aby osoby zainteresowane mogły poznać podstawy środka i aby umożliwić właściwym sądom przeprowadzenie kontroli. Komisja uważa, że upublicznienie informacji o beneficjentach rzeczywistych spółek i przedsiębiorstw jest uzasadnione ogólną potrzebą przejrzystości w zakresie spraw korporacyjnych w celu ochrony interesów osób trzecich i że ten aspekt dyrektywy odnosi się do art. 50 TFUE. Wyraża ubolewanie, że Parlament i Rada uznały, że aspekt ten powinien być traktowany wyłącznie jako pozytywny efekt uboczny i nie wymaga przywoływania art. 50 TFUE jako dodatkowej podstawy prawnej.

Biorąc jednak pod uwagę, że wybór art. 114 TFUE jako wyłącznej podstawy prawnej nie pociąga za sobą skutków prawnych w niniejszym przypadku, Komisja może przyjąć ostateczną wersję dyrektywy.”

Oświadczenie Komisji nr 2

„Komisja podkreśla konieczność identyfikacji i weryfikacji beneficjentów rzeczywistych, mając na uwadze, że konkretny próg dla pakietów akcji lub udziałów lub odsetka udziałów własnościowych określony w dyrektywie ma wyłącznie charakter orientacyjny i stanowi jeden z czynników dowodowych, które należy rozważyć. W związku z nieodłącznym ryzykiem stwarzanym przez podmioty niefinansowe, które nie prowadzą aktywnej działalności gospodarczej, podmioty zobowiązane powinny zatem stosować niższy próg w celu ustalenia ich beneficjentów rzeczywistych. Powinno to w szczególności mieć miejsce w przypadku pasywnych podmiotów niefinansowych, które stanowią podzbiór wszystkich podmiotów podlegających obowiązkowi zgłoszenia, zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie w sprawie współpracy administracyjnej i o których mowa w standardzie w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych opracowanym przez OECD.”

Oświadczenie Niderlandów

„Królestwo Niderlandów popiera dyrektywę zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, jednak wyraża zaniepokojenie w związku okresem transpozycji wynoszącym 20 miesięcy, w czasie którego państwa członkowskie muszą ustanowić rejestr zawierający informacje o beneficjentach rzeczywistych trustów i podobnych porozumień prawnych. Szybkie transpozycja i wdrożenie zmian w poszczególnych państwach członkowskich są ważne. Jednak w przypadku państw członkowskich – na przykład Królestwa Niderlandów – w których trusty i podobne porozumienia prawne nie są uregulowane prawem krajowym i w których nie istnieje jeszcze wymóg rejestracji, uruchomienie rejestrów zawierających informacje o beneficjentach rzeczywistych w ciągu 20 miesięcy po wejściu w życie przedmiotowej dyrektywy zmieniającej wydaje się niezwykle ambitne.”
